

AKMENŲ ŠVENTYKLA, NORŲ MEDIS IR SENOJI ŽEMAIČIŲ VĒLIAVA

Petras Dabrišius

Akmenų šventykla

(Atkelta iš 41 p.)

Stipriausią energiją turinčioje sodybos vietoje, pasitaręs su šiuos dalykus išmanančiais žmonėmis (Petras Dabrišius labai domisi šamanų kultūromis ir glaudžiai

bendrauja su tikrais šamanais), Petras pastatė centrinį akmenį ir aplink jį ėmė rikiuoti kitus didžiulius, iš aplinkinių suvežtus akmenis. Sodybos šeimininkas pasakojo: „Čia akmenų šventykla, kiekvienas akmuo pasirinko sau vietą, kryptį. Būna, numatai vieną vietą, o akmuo nestovi. Stumi, suki, kol jis pats „įsitaiso“. Kiekvienas metų mėnuo turi savo akmenį, vadinasi ir žmogus, gimęs tą mėnesį, randa savąjį. Pavyzdžiui, liepos mėnesio akmuo – lanksčios formos, primenantis moterį, rugšėjo mėnesio akmuo turi Perkūno ženklus. Prisilietęs prie savojo akmens, pasisemi daug geros energijos. Vaikai labai mėgsta laiptoti ant šių akmenų. Leidžiu jiems tai daryti – akmenis apėjęs, nors vieną jų ratą, vaikas sustiprėja ir dvasiškai, ir fiziškai.“ Už akmenų rato, atitinkamai keturioms pasaulio šalims, įrengti aukurai, šalia jų stūkso dar po vieną didelį akmenį. Kiekvienas jų turi paskirtį, galią, čia atliekamos ypatingos apeigos. „Spėkite, kodėl šis didžiulis akmuo primena besilaukiančios moters figūrą?“ – besidominčiųjų klausia pats Petras ir, žvelgdamas į jaunas moteris, atsako: „Tai – vaisingumo akmuo.“

Apie akmenų šventyklą jos įkūrėjas kalba įtaigiai, su ypatingu užsidegimu – viskas čia tikslingai apmąstyta, paskaičiuota ir paremta senąja baltiška ir jai artimų tautų, kultūrų pasaulėžiūra. Suvalkiečio P. Dabrišiaus pagarbą šios žemės žmonių – žemaičių – istorijai liu-

Atkurta senoji žemaičių vėliava